

sådan, at når man har humanitær opholdstilladelse i Danmark, er det umuligt at få familie-sammenføring. Det kunne det jo godt tyde på ud fra den her sag:

Så vil jeg endelig, bare lige for at der ikke skal være tvivl, sige til ministeren – det er det samme, hr. Knud Erik Hansen siger – at det, vi taler om, er, hvordan de særlige tilfælde, hvor der er lovhjælp til at give en dispensation eller til at udøve et skøn, bliver udført. Her vil ministeren altså ikke udføre det på en menneskelig måde, men holder sig til det mest rigide, der findes. Men der er en mulighed, det fremgår klart af § 26, som jeg har henvist til flere gange, uden at det har gjort indtryk på ministeren.

Arne Melchior (CD):

Ministeren har i flere af sine svar henvist til, at hun administrerer efter lovens forarbejder. Nu har ministeren jo 8 år på bagen som minister og flere som folketingsmedlem, og jeg har været her i 25 år og været med til at læse, vedtage og bearbejde mange love.

Jeg ved ikke, hvad lovens forarbejder er. Måtte jeg få en definition, selv om det ikke indgår i spørgsmålet, hr. formand, men ministeren har jo benyttet dette som svar her på de spørgsmål, der er stillet. Kender folketingsmedlemmerne lovens forarbejder? Står der ikke i forarbejderne masser af ting pro et contra i forskellig retning? Men når folketingsmedlemmer stemmer om en lov, kender de jo ikke forarbejderne, hvordan kan man så administrere efter noget, som lovgivere overhovedet ikke har kendskab til?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Til hr. Peter Duetoft: Jeg tror ikke, at jeg har brugt udtrykket, at den pågældende bare kunne rejse hjem.

Det, jeg mener er vigtigt bliver oplyst i sagen, er, at den pågældende ikke har flygtningestatus, fordi vedkommende ikke har fået asyl, og når vedkommende fik humanitær opholdstilladelse, så hænger det sammen med, som jeg har prøvet at forklare før, at der var udsendelsehindringer til Sri Lanka. Det var der i nogle år, det er der ikke længere, og derfor har den pågældende mulighed for at rejse til Sri Lanka.

Det er jo også sagt i relation til, at det kunne blive fremstillet eller forstået sådan, at man umuliggjorde for manden og konen at leve sammen, og dér synes jeg, det er vigtigt at sige, at det ikke er umuliggjort. Det kan de godt, hvis de vil.

Det er klart, at der er nogle, der vil sige, at hvis man har boet i 8 år her i landet, hvorfor skulle man så vende tilbage til Sri Lanka? Jeg synes bare, det er vigtigt at sige, at den mulighed eksisterer. Jeg gør mig ikke til dommer over, hvad man vil gøre, og om man vil bruge den mulighed.

Til hr. Arne Melchior: Det, der selvfølgelig er vigtigt, er, hvad der står i bemærkningerne til lovforslaget. Ombudsmanden henviser i gennemgangen til forarbejderne, og det er det, han bruger som begrundelse; det er det, han beskriver dér. Det er også det, der henvises til, når man ser på, hvad det er, der lå til grund for Folketinget, da bestemmelser her blev vedtaget.

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes mere og mere, at det her ligner Bambi på glatis. Ministeren er nu ude i, at da det er en humanitær opholdstilladelse, som bygger på, at den pågældende i sin tid ikke kunne rejse hjem, så kan vedkommende rejse hjem nu, hvis han vil leve sammen med sin familie. Det kan man jo så om ikke bare gøre, så kan man da gøre det.

Tænk nu, hvis det var den anden del af den humanitære opholdstilladelse; det drejede sig om, den med sygdom, så ville man altså give mennesker denne valgmulighed: Kære ven, du kan leve her i Danmark, og så kan du blive rask, men du kan ikke få din familie hertil. Til gengæld kan du godt tage hjem, så dør du, men så er du da sammen med din kone.

Sådan kan man da ikke se på det, fru minister. Da man i 1998 gav den pågældende permanent opholdstilladelse, må man da have vurderet, at det var det, der var det rigtige, både for personen og for den situation, vedkommende var i. Så kan man da ikke komme 2½ år efter og sige, at fordi man har det, kan man da bare rejse ud af landet. Så skulle han vel aldrig have haft en humanitær opholdstilladelse.

Det hænger simpelt hen ikke sammen på den måde, som man administrerer det på. Og det er altså 15-20 om året, vi taler om, så man må da have gennemtænkt nogle af dem.

Søren Søndergaard (EL):

Helt ekstraordinært vil jeg erklære mig enig med ministeren. Jeg tror, det er rigtigt, at loven fungerer efter hensigten. Det tror jeg er fuldstændig korrekt. Det er jo sådan set også ministerens parti sammen med Venstre og De Konservative, der har gennemført den, og derfor er det selvfølgelig helt naturligt, at den utrolig